

Escola Municipal d'Art. LA MERCÈ

Pujada de la Mercè, 12

17004 - Girona

Horaris:

Obertura del centre:
De dilluns a divendres
de 9 a 14 h i de 16 a 21 h
Agost tancat.

Exposicions:
De dilluns a divendres
de 9.30 a 13.30 h i de 16.30 a
20.30 h

“La concepció del paisatge”. Taller pràctic amb el pintor.

16 d'abril 18h. Sala Pati.

Inscripció gratuïta: ema@ajgirona.cat

Impremta: Arts Gràfiques Alpres SL
Imatge portada: *Juncos en el egua* | 2006 | 180 x 180 cm
Dipòsit Legal: DL Gi.288-2020



Guerrero Medina
El paisatge que m'habita

Ho organitzen:



Girona
Cultura



Del 19 de març al 29 de maig de 2020



Guerrero Medina. *El paisatge que m'habita*

Parlar de Guerrero Medina (La Guardia, Jaén 1942) és referir-se a un pintor que troba en la naturalesa, en allò que té una inèrcia pròpia i que batega escoltant les ràfegues de llum, la possibilitat d'un destí. En recórrer el paisatge, en deixar-se seduir pel color de la terra llaurada o un camp de roselles, el pintor pren consciència de la fugacitat de la llum i de la impossibilitat de capturar-la: "Pintar un paisatge del natural representa estar sempre a la vora de caure en el convencional, és el rept". Així, en trobar-se al bell mig de la natura, l'artista es deixa seduir per l'embranchida de l'aire i l'escalfor del sol, per la lleugera gravitació del temps que, sense pertànyer-li, aconsegueix de captivar. Un gest que es condensa en la superfície de la tela i es lliura a la mirada de l'espectador, perquè tal com suggereix John Berger, l'artista no és un creador sinó un receptor: "Allò que sembla una creació no és res més que l'acte de donar forma a allò que s'ha rebut". Una forma que es configura a través del color i que comprèn els ritmes sostinguts i distesos del traç arrabassats a la natura; més l'escolta i l'observa, més se sent amb deute per retornar-l'hi. No en va el pintor digué en una ocasió que se sent part activa del moviment en un procés de coneixement que tant el duu a interpretar-se com a interpretar, un mirar que es desplaça del dins enfora i del fora endins per construir un paisatge propi. Però a diferència d'altres creadors –penso en Monet i el seu jardí japonès de Giverny reinterpretat en tantes ocasions per la postmodernitat–, Guerrero Medina troba el seu hàbitat allà on la terra desprèn la seva força tel·lúrica. Una energia que estimula els sentits i que invoca el record d'un temps viscut, llunyà, perpetu. En aquest encontre i seguint la inèrcia d'allò que germina a l'interior, el pintor percep com cada gest i cada pinzellada és una resposta:

Por la tarde
El campo
Expira el día
Exhalando un vaho
De plata horizontal

Guerrero Medina inhala la vida i expira el paisatge o, si hom ho prefereix, aspira el paisatge per exhalar la vida; un corpus creatiu, en definitiva, atansat a l'experiència de viure.

Natàlia Chocarro Bosom

Fundació Vila Casas